

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 7C/116/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814200348
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Melníková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2015:8814200348.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou JUDr. Martinou Melníkovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843 p r o t i žalovanému: E. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX J. XXX, Š. Z. J. S., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, 93 037 Lehnice 725, IČO: 42 264 154, zast. JUDr. Jozef Kemp, advokát, Kutlíkova 17, 851 02 Bratislava 5, o zaplatenie 3426,27 eur s prísl. t a k t o

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 2673,31 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 03.02.2011 do zaplatenia a trovy konania, ktoré pozostávajú z iných trov konania vo výške 115,08 eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 1066,36 eur na účet právneho zástupcu žalobcu a to všetko sa mu povoľuje splácať v mesačných splátkach po 60 eur mesačne počnúc mesiacom, ktorý nasleduje po právoplatnosti tohto rozsudku vždy do 14-tého dňa toho ktorého mesiaca, pod následkom straty výhody splátok.

V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

Vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Pôvodný žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 3426,27 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 03.02.2011 do zaplatenia a náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že žalobca a žalovaný uzatvorili spolu dňa 20.06.2010 zmluvu o pôžičke evid. č. 5005755, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému celkovú sumu pôžičky 4409,96 eur. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 41 mesačných splátkach v sume 107,56 eur. Do dňa spísania žaloby uhradil žalovaný z vyššie uvedenej zmluvy sumu 421,29 eur. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas t j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobca dňa 26.01.2011 listom - vypovedanie zmluvy vyzval žalovaného k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo. Do dnešného dňa dlžné splátky neuhradil. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania žaloby predstavuje sumu 3426,27 eur. Žalobca si týmto zároveň uplatňuje zákonné úroky z omeškania.

Žalovaný požiadal o možnosť úhrady dlžnej sumy v splátkach.

Vedľajší účastník na strane žalovaného oznámil vstup do konania podaním doručeným súdu dňa 05.06.2014. Vo vyjadrení k žalobe, ktoré bolo tunajšiemu súdu doručené dňa 30.07.2014 uviedol, že žalobca vymáha v predmetnom konaní na súde svoje právo na zaplatenie pohľadávky 3426,27 eur s prísl. po uplynutí dvojročnej premlčacej doby, nakoľko prvý raz mohol žalobca vykonať svoje právo

a vymáhať žalovanú sumu v deň nasledujúci po dni, kedy žalobca odstúpil od zmluvy o pôžičke, uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným dňa 20.06.2010. Žalobca listom - vypovedanie zmluvy zo dňa 26.01.2011 uplatnil právo na splatenie celého zostatku čerpaného úveru žalovaným, pričom žalovanému vyčíslil celkovú dlžnú čiastku. Je zrejmé, s prihliadnutím na podobné prípady, že veriteľ poskytujúci dlžníkovi úver pri odstúpení od zmluvy vyčísluje presnú výšku čiastky, ktorú má dlžník vrátiť potom, ako došlo zo strany veriteľa k odstúpeniu od úverovej zmluvy. V tejto čiastke je zahrnutá istina ešte nesplateného úveru vrátane úrokov z omeškania a zmluvných pokút. Z uvedeného vyjadrenia žalobcu je zrejmé, že odstúpil od zmluvy a že deň nasledujúci po odstúpení začala plynúť žalobcovi dvojročná premlčacia lehota podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka na podanie žaloby proti žalovanému na vydanie bezdôvodného obohatenia. Zároveň uviedol, že namieta aj premlčanie jednotlivých splátok úveru v trojročnej premlčacej dobe podľa §103 Občianskeho zákonníka.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobným návrhom a jeho prílohami, a to žiadosťou a zmluvou o poskytnutí účelovej pôžičky ŠANCA č. 5005755, Všeobecnými obchodnými podmienkami, vypovedaním zmluvy, doručenkou, prehľadom splátok a úhrad, zmluvou o postúpení pohľadávok, vyjadrením vedľajšieho účastníka, písomným vyjadrením žalobcu, prednesom právneho zástupcu žalobcu, výpoveďou žalovaného a zistil nasledovný skutkový stav:

Žalobca sa na pojednávanie nedostavil, dostavil sa iba jeho právny zástupca.

Vedľajší účastník ani jeho právny zástupca sa na pojednávanie nedostavil, svoju neprítomnosť neospravedlnili.

Právny zástupca žalobcu vo výpovedi na pojednávaní uviedol, že pridriavajú sa podanej žaloby a priložených listinných dôkazov. Medzi účastníkmi konania existuje taký úzus, že prvú splátku má žalovaný uhradiť mesiac po tom, čo bola podpísaná zmluva, to znamená, že prvá splátka mala byť vykonaná dňa 20.07.2010. Posledná splátka vykonaná žalovaným mala byť vykonaná dňa 20.11.2013. Suma 224,07 eur zo dňa 17.01.2014 uvedená v prehľade splátok a úhrad je len interný dopočet žalobcu, nejde však o úhradu zo strany žalovaného, a táto suma bola započítaná ako keby išlo o úhradu žalovaného, pretože o túto sumu bola znížená žalovaná suma.

Žalovaný na pojednávaní uviedol, že zmluvu s právnym predchodcom žalobcu podpísal, pričom si poriadne neprečítal čo podpisuje. Naotázku súdu, či je pravda, že mu bola poskytnutá pôžička vo výške 3094,60 eur a že ju mal splácať v 41 splátkach uviedol, že nie. Keď zmluvu podpisoval, myslel si, že ide o zoznam všetkých pôžičiek, ktoré má. V ďalšom uviedol, že po podpísaní mu boli domov zaslané šeky a taktiež aj splátkový kalendár. Tieto splátky splácal, kým nedostal mozgovú porážku. Potom nemal dostatok financií a platil šeky na nižšiu sumu. K majetkovým pomeroch uviedol, že poberá invalidný dôchodok vo výške 118,50 eur a jeho manželka pracuje na aktivačných prácach, z ktorých má príjem vo výške 70 eur. Na domácnosť majú výdavky vo výške 60 eur, pričom v domácnosti žije spolu s manželkou a jedným plnoletým dieťaťom, ktoré má vlastnú rodinu. Preto požiadal o povolenie splátok po 50 až 60 eur

V písomnom vyjadrení zo dňa 14.10.2014 právny zástupca žalobcu uviedol, že v konaní má vedľajší účastník oprávnenia na všetky procesné úkony ako účastník. Koná však iba sám za seba. Nemôže teda robiť úkony, ktoré predstavujú dispozíciu s predmetom konania, lebo jeho úlohou je účastníkovi v konaní len pomáhať. Vedľajší účastník nemôže uznať nárok žalobcu, nemôže uzavrieť zmier a nemôže sám vzniesť námietku premlčania, pretože nejde o úkon procesný, ale úkon podľa hmotného práva. Zároveň poukázal na Rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 02.04.2012, sp.zn. 6C/11/2012.

Žalobca v písomnom vyjadrení doručenom tunajšiemu súdu dňa 22.10.2014 uviedol, že dňa 20.06.2010 pôvodný veriteľ uzatvoril so žalovaným Zmluvu o poskytnutí účelovej pôžičky, na základe ktorej pôvodný veriteľ poskytol žalovanému úver vo výške 3094,60 eur. Žalovaný sa zaviazal uhradiť poskytnutý úver v 41. mesačných splátkach vo výške 107,56 eur, t.j. uhradiť celkovo 4409,96 eur. Žalovaný uhradil sumu vo výške 421,29 eur. Žalovaný sa tak dostal do omeškania s úhradou sumy vo výške 3045,12 eur - istina (3446,41 eur - 421,29 eur). V zmysle bodu 11.2 Všeobecných obchodných podmienok sa zmluvné strany dohodli, že ak sa klient dostane do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivej splátky, je klient povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 10% z dlžnej splátky. V zmysle bodu 11.3 Všeobecných obchodných podmienok sa zmluvné strany dohodli, že v prípade omeškania s

úhradou jednotlivých splátok je klient povinný uhradiť okrem zmluvnej pokuty i sankčný úrok vo výške stanovenej nariadením vlády č. 87/1995 Z.z. V zmysle bodu 11 Všeobecných obchodných podmienok boli žalovanému vyčíslené poplatky vo výške 401,36 eur. Žalobca si v návrhu na začatie konania uplatnil poplatky ku dňu 30.11.2013, t.j. vo výške 381,15 eur. Žalovaná suma vo výške 3426,27 eur tak pozostáva z neuhradenej istiny vo výške 3045,12 eur a z poplatkov vyčíslených v zmysle bodu 11 Všeobecných obchodných podmienok vo výške 381,15 eur.

Dňa 27.05.2014 bol tunajšiemu súdu doručený návrh na zmenu účastníka konania na strane žalobcu a súhlas so vstupom do konania. Súd uznesením zo dňa 04.06.2014 č.k. 7C/116/2014-31 pripustil, aby do konania namiesto pôvodného žalobcu: Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130, vstúpil ako nový žalobca: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803.

Žalobca v písomnom vyjadrení zo dňa 10.03.2015, vzniesol námietku vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Súd uznesením č.k. 7C/116/2014-78 zo dňa 14.04.2015 námietku žalobcu zamietol. Žalobca následne dňa 14.05.2015 podal odvolanie proti tomuto uzneseniu, v ktorom sa predovšetkým odvolával na ustanovenie § 93 ods. 3 OSP. Predmetné uznesenie bolo potvrdené uznesením odvolacieho súdu č.k. 8Co/197/2015-93 zo dňa 22.07.2015.

Spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., ako spoločnosť a žalovaný ako klient uzavreli dňa 20.06.2010 zmluvu o poskytnutí účelovej pôžičky ŠANCA č. 5005755, z ktorej vyplýva, že žalovanému bola schválená výška pôžičky vo výške 3094,60 eur, ktorú mal splátiť v 41 mesačných splátkach vo výške 107,56 eur, s termínom konečnej splatnosti 41 mesiacov, pri úrokovej sadzbe 24,01%, priemernej hodnote RPMN 24,01% a celkových nákladoch spotrebiteľa vo výške 1315,36 eur.

Žalovaný prehlásil, že sa pred podpísaním zmluvy oboznámil so Všeobecnými obchodnými podmienkami, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, prevzal ich, súhlasí s nimi, nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať.

V zmysle čl. 2 bod 2.1 Všeobecných obchodných podmienok, tieto podmienky upravujú vzťahy medzi klientom na jednej strane a spoločnosťou na druhej strane v súvislosti so službou a jej poskytnutím na základe zmluvy a pri uplatňovaní práv a plnení povinností vyplývajúcich zo zmluvy a povinným na jednej strane a spoločnosťou na druhej strane v súvislosti s uspokojením alebo domáhaním sa uspokojovania zabezpečovanej pohľadávky spoločnosťou, ak klient nesplní zabezpečovanú pohľadávku riadne a včas.

Klient je navrhovateľom uzatvorenia zmluvy. Návrh na uzatvorenie zmluvy klient doručuje spoločnosti na predpísanom tlačive (čl. 4 bod 4.1 Všeobecných obchodných podmienok).

Spoločnosť poskytuje klientovi službu na základe uzatvorenej zmluvy (čl. 5 bod 5.1 Všeobecných obchodných podmienok).

V zmysle čl. 6 bod 6.1, 6.2 Všeobecných obchodných podmienok klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutú pôžičku, a to v pravidelných mesačných splátkach v sume a termínoch určených splátkovým kalendárom, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy inak v sume a termínoch uvedených v zmluve a/alebo Podmienkach a/alebo Všeobecných obchodných podmienkach. Pokiaľ nie je v splátkovom kalendári alebo zmluve alebo Podmienkach alebo VOP stanovené inak, splátky sú splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci.

V jednotlivých splátkach je zahrnutý dohodnutý anuitný úrok, príslušná časť istiny a poistenie. Prvá splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy a/alebo doručení služby, pokiaľ nie je dohodnuté inak. (čl. 6 bod 6.3, 6.4 Všeobecných obchodných podmienok).

V zmysle čl. 7 bod 7.1 Všeobecných obchodných podmienok, RPMN sa vypočíta podľa klientom zvoleného spôsobu splácania pôžičky podľa vzorca uvedeného v zmluve o spotrebiteľských úveroch.

Podľa čl. 11 bod 11.2 Všeobecných obchodných podmienok spoločnosť je oprávnená požadovať od klienta zmluvnú pokutu, ak sa klient dostal do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivej splátky.

V 30-ty deň po dobe splatnosti je klient povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 10% dlžnej splátky. V tento deň sa zmluvná pokuta stáva splatnou.

Podľa čl. 11 bod 11.3 Všeobecných obchodných podmienok v prípade omeškania s úhradou jednotlivých splátok je klient povinný uhradiť spoločnosti okrem zmluvnej pokuty sankčný úrok vo výške stanovenej nariadením vlády č. 87/1995 Z. z. Sankčný úrok je splatný na výzvu spoločnosti.

Súčasťou pohľadávky spoločnosti voči klientovi sú aj náklady vynaložené spoločnosťou na zabezpečenie vymáhania pohľadávky (čl. 11 bod. 11.4 Všeobecných obchodných podmienok).

V zmysle čl. 14 bod 14.8, 14.9 Všeobecných obchodných podmienok zmluva obsahuje zmluvné typy: a) úverová zmluva podľa zákona o spotrebiteľských úveroch a podporne podľa Obchodného zákonníka a/ alebo, b) kúpna zmluva podľa Občianskeho zákonníka. Pokiaľ v zákone o zabezpečení nie je výslovne uvedené inak, riadi sa ustanoveniami Občianskeho zákonníka.

Listom označeným ako vypovedanie zmluvy, ktorý žalovaný prevzal dňa 28.01.2011 spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. vypovedala zmluvu ku dňu 26.01.2011, s tým, že dlžná čiastka ku dňu vypovedania tejto zmluvy je v sume 3083,97 eur, pričom istina 3060,06 eur sa ďalej úročí denným úrokom z omeškania vo výške 0,05% odo dňa vypovedania až do dňa zaplataenia. Celkový dlh mal žalovaný uhradiť v lehote 5 dní odo dňa doručenia vypovedania zmluvy.

Z prehľadu splátok a úhrad súd zistil, že žalovaný na splátkach celkovo uhradil sumu 421,29 eur.

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky (§ 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

Podľa § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania a veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3 <<http://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20151223?ucinnost=20.06.2010>>, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 <<http://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20151223?ucinnost=20.06.2010>> za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

Podľa § 11 ods. 1 Zákona, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,
- b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

V zmysle § 52 ods. 1 až ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné

dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Ako vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojsť len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia (§ 544 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka).

Z ustanovení § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), vyplýva, že dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z..

Podľa § 10c uvedeného nariadenia ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

V zmysle § 3 nariadenia v znení účinnom do 31.1.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba L. B. T. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojsť podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva,

že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemezí.

V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah úverových podmienok bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovaného prívodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd má za to, že tým, že na daný právny vzťah bol použitý režim Obchodného zákonníka, došlo by k znevýhodneniu postavenia žalovaného ako spotrebiteľa v danom právnom vzťahu.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Z vykonaného dokazovania je nepochybné, že žalobca a žalovaný uzavreli dňa 20.06.2010 zmluvu o pôžičke, predmetom ktorej bolo poskytnutie finančných prostriedkov vo výške 3094,60,- eur, ktoré žalovaný mal splatiť v pravidelných 41 splátkach vo výške 107,56- eur mesačne. V prospech žalobcu žalovaný uhradil celkovo sumu 421,29 eur.

Súd vykonaným dokazovaním mal ďalej za preukázané, že v zmluve o úvere absentuje údaj požadovaný zákonom o spotrebiteľských úveroch v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) a to údaj o termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve je uvedený iba počet splátok a výška mesačnej splátky. Takéto znenie zmluvy je pre bežného spotrebiteľa nejasné, neurčité a nie je ani v súlade s uvedeným zákonným ustanovením. V zmluve je uvedený iba počet splátok a výška celkovej mesačnej splátky bez rozdelenia istiny a úrokov. Takéto znenie zmluvy je pre bežného spotrebiteľa nejasné, neurčité a nie je ani v súlade s uvedeným zákonným ustanovením.

V rozsudku zo dňa 27.11.2014 vo veci sp. zn. 7Co/220/2014 Krajský súd v Prešove uviedol -„Jednou z náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplývajúcou z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. je i to, že táto zmluva musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. V zmluve absentuje rozlíšenie jednotlivých splátok na istinu, úroky a iné poplatky a je v nej uvedená len jednotná suma splátky bez tohto rozlíšenia. Tento nedostatok spôsobuje, že spotrebiteľský úver sa posudzuje ako bezúročný a bez poplatkov.“

Účelom zákona o spotrebiteľských úveroch a to je vyššie uvedených ustanovení je to, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný, v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Preto sa vyžaduje časová (dátumová) špecifikácia konečnej splatnosti úveru, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov (obdobný názor je vyslovený v rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 19.9.2012, sp. zn. 17Co/151/2012).

V uzatvorenej zmluve o spotrebiteľskom úvere nie je ani uvedená konečná splatnosť úveru, teda nie je naplnená dikcia § 4 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch. Podľa zmluvy lehota splatnosti je 41 mesiacov. Takéto určenie konečnej splatnosti úveru súd takisto nepovažuje za dojednanie v súlade so zákonom o spotrebiteľských úveroch.

Súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dospel k záveru, že poskytnutý spotrebiteľský úver je potrebné podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch považovať za bezúročný a bez poplatkov.

Taktiež pokiaľ ide o výšku dohodnutého úroku z úveru, jeho sadzba v danom prípade predstavovala 24,01 % ročne.

Z internetovej stránky F. súd preveroval úrokové miery podobného úveru v bankách a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou od 1 roka do 5 rokov v júni 2010 činil úrok 6,26 % p.a. Z toho je zrejmé, že ročná sadzba úroku dohodnutého medzi účastníkmi v danom prípade viac ako dvojnásobne prevyšuje mieru úrokov poskytovaných v tomto období bankami.

Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občiansko-právnych vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Na kategóriu dobrých mravov treba osobitný dôraz klásť pri spotrebiteľských zmluvách. Pojem dobré mravy Občiansky zákonník nedefinuje. Je tomu tak preto, lebo dobré mravy podliehajú spoločenskému vývoju, ale tiež preto, že vo všetkých jednotlivostiach by bolo ťažké ich vystihnúť. Vo všeobecnosti však možno hovoriť o pravidlách morálneho charakteru všeobecne platných v demokratickej spoločnosti, v ktorej sa uplatňuje a presadzuje vzájomná slušnosť, ohľaduplnosť a vzájomné rešpektovanie. Je to v podstate súhrn určitých etických a kultúrnych pravidiel v spoločnosti všeobecne uznávaných. Činnosť namierenú proti uvedeným pravidlám možno označiť za činnosť proti dobrým mravom.

Zákaz konať v rozpore s dobrými mravmi bol obsiahnutý i v zákone č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Podľa ustanovenia § 4 ods. 8 tohto právneho prepisu predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami, a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu účastníkovi obchodného vzťahu pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lesť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody. Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krát zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti.

V danom prípade teda ide o neprimerané vysoké úroky, ktoré boli dojednané v rozpore dobrými mravmi, preto je s poukazom na ust. §39 OZ (Občianskeho zákonníka) zmluva o úvere v časti odplaty neplatným právnym úkonom.

„Aj keď podľa slovenskej právnej úpravy nie je civilnoprávna úžera explicitne upravená, odporuje dobrým mravom a ustanoveniu § 39 OZ. Absolútne neplatným právnym úkonom je aj úver, poskytnutý pri zneužití

tiesne alebo aj ľahkovážnosť za neprimerané protiplnenie (úroky, poplatky). V konečnom dôsledku ide o skutkovú podstatu trestného činu úžery, len na trestnoprávny postih chýba úmysel. Ľahkomyseľnosť síce nie je v § 235 Trestného zákona súčasťou skutkovej podstaty, ale na účely tzv. civilnoprávnej úžery okruh kvalifikačných kritérií nie je taxatívny (porov. rozhodnutie rak. Najvyšší súdny dvor OGH 3Ob 816/53). K otázke tzv. civilnoprávnej úžery a z tohto dôvodu neplatnosti zmluvy úverovej povahy teda k skutkovej podstate trestného činu úžery pri nepreukázaní úmyslu odvolací súd poukazuje na rozsudok NS ČR 21Cdo 1484/2004. Pre tzv. civilnoprávnu úžeru je právny úkon absolútne neplatný pre rozpor s dobrými mravmi (§ 39 OZ).“ Rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 25. septembra 2013 č. k. 3Co 151/2013

Z vyššie citovaného rozhodnutia tiež vyplýva, že „Odvolací súd považuje za rozporné s dobrými mravmi, ak sa poskytne spotrebiteľovi úver za cenu prevyšujúcu o 100% priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami a ak veriteľ využije tieseň spotrebiteľa, jeho neskúsenosť, ľahkomyseľnosť, rozrušenie, prípadne slabomyseľnosť. Aj pri nedbanlivosti veriteľa ide o vykorisťovanie spotrebiteľa a v takomto prípade je úverová zmluva neplatná v celom rozsahu. Poskytovanie úverov je citlivá agenda a pre odbornú starostlivosť veriteľa sa musí vyžadovať proaktívny prístup k zisteniu vhodnosti úverových podmienok (starostlivosť o hospodárske záujmy spotrebiteľov; čl. 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie).“

„Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Prevýšenie úrokov o 100 % oproti priemeru úrokov za úvery poskytované bankami je netolerovateľné za žiadnych okolností a preto správne postupoval súd prvého stupňa, ak nepriznal žalobcovi žiadané úroky predstavujúce viac ako 100 % oproti priemeru úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere (v tom čase 12,67 % ročne). V tejto súvislosti odvolací súd zároveň zdôrazňuje, že pokiaľ sú úroky neplatné v celom rozsahu, nemožno ich ďalej ani moderovať, a preto súd prvého stupňa nesprávne postupoval, ak považoval dohodu o výške úrokov nad 12,67 % ročne za absolútne neplatnú. Správne mal ustáliť, že úroky sú neplatné v celom rozsahu. Táto okolnosť totiž spôsobuje značnú nerovnováhu v postavení účastníkov v neprospech spotrebiteľa v zmysle § 53 ods. 1, 5 Občianskeho zákonníka a za týchto okolností je potrebné hodnotiť dohodu o výške úrokov ako absolútne neplatnú.“ Rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/114/2014 zo dňa 05.11.2014. (porovnaj aj Rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 7Co/220/2014 zo dňa 27.11.2014).

Vo vyššie uvedených rozhodnutiach tak súd považoval za rozporné s dobrými mravmi poskytnutie úveru spotrebiteľovi za cenu prevyšujúcu o 100% priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami.

Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd považoval dohodu o výške úrokov za absolútne neplatnú (§41 Občianskeho zákonníka).

Žalovaný je tak na istine úveru povinný zaplatiť už iba sumu 2673,31 eur (3094,60- eur - 421,29 eur), teda sumu, ktorá mu bola zo strany žalobcu reálne poskytnutá a ktorú žalobcovi nesplatil. Súd v tejto časti uplatnený nárok považoval za dôvodný a žalovaného zaviazal na zaplatenie sumy 2673,31 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 2673,31 eur od 03.02.2011 do zaplatenia a čo do zvyšku žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Sadzba úroku z omeškania je v súlade s ustanovením § 517 Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z., keďže základná úroková sadzba L. B. T. bola vo výške 1 % p.a. a výška úrokov z omeškania tak bola o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba L. B. T., teda vo výške 9 % ročne. Žalobcom požadovaná sadzba úroku z omeškania tak neprevyšuje zákonnú sadzbu úroku z omeškania.

Taktiež súd nepriznal žalobcovi nárok na zmluvnú pokutu z dôvodu, že zákon vyžaduje, aby zmluvná pokuta bola dojednaná písomne. Zmluvná pokuta však nebola dojednaná v zmluve, iba vo všeobecných podmienkach, ktoré však nepodpísal žalobca ani žalovaný a tak neboli splnené podmienky podľa § 544 Občianskeho zákonníka - písomné dojednanie zmluvnej pokuty. Súd dopĺňa, že uvedenie zmluvnej pokuty nezaväzuje účastníkov ani v prípade odkazu na viazanosť obchodných podmienok v zmluve.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Z uplatnenej sumy 3426,27 eur bolo žalobcovi priznaných 2673,31 eur, teda žalobca mal v konaní úspech 78% a neúspech 22%, čo predstavuje úspech žalovaného. Žalobcovi po odpočítaní úspechu žalovaného vznikol nárok na náhradu trov konania v pomere 56%.

Žalobca vyčíslil trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 205,50 eur a trov právneho zastúpenia vo výške 1982,90 eur.

Odmena za jeden úkon právnej služby podľa § 10 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhlášky“) predstavuje sumu 131,13 eur.

Žalobcovi tak vznikol nárok na odmenu za desať úkonov - prevzatie a príprava zastúpenia (AK GALLO), písomné podanie na súd, prevzatie a príprava zastúpenia (AK KUŠNÍR), vyjadrenie zo dňa 14.10.2014 a dňa 17.10.2014, účasť na pojednávaní dňa 05.11.2014, 09.01.2015, 18.12.2015, námietka neprípustnosti vedľajšieho účastníka podľa § 13a ods. 1 písm. a), c), d) cit. vyhl. a odmenu vo výške 1 za odvolanie zo dňa 11.05.2015 t.j. v sume 65,56 eur a nie vo výške 131,13 eur ako si uplatnil právny zástupca žalobcu, nakoľko ide o úkon v zmysle § 13a) ods. 2 písm. b) cit.vyhl., teda spolu odmena v sume 1245,73 eur a na režijný paušál za 10 úkonov v zmysle § 16 ods. 3 vyhl. a to za šesť úkonov v roku 2014 po 8,04 eur a štyri úkony v roku 2015 po 8,39 eur teda spolu 81,80 eur.

Súd taktiež priznal náhradu za stratu času za 5 začatých polhodín (jedna polhodina 13,40 eur v roku 2014) na ceste Košice - Vranov nad Topľou a späť za účasť zástupcu na pojednávaní dňa 04.11.2014 a to v sume 67 eur a za 10 začatých polhodín (jedna polhodina 13,98 eur v roku 2015) na ceste Košice - Vranov nad Topľou a späť za účasť zástupcu na pojednávaní dňa 09.01.2015 a dňa 18.12.2015 v sume 139,80 eur, náhrada za stratu času tak spolu predstavuje sumu 206,80 eur a cestovné za cestu na pojednávanie na tunajší súd dňa 04.11.2014 a dňa 09.01.2015 motorovým vozidlom - Košice - Vranov nad Topľou a späť pri počte 200 kilometrov, priemernej spotrebe 5 l/100 km a cene pohonných hmôt 1,05 eur /l a základnej náhrade 0,183 eur vo výške 47,10 eur a na pojednávanie dňa 18.12.2015 použitím autobusovej dopravy v sume 6,50 eur, čo právny zástupca žalobcu preukázal cestovnými lístkami, cestovné spolu 53,60 eur.

Takto mal súd za to, že žalobcovi vznikol nárok na trovy právneho zastúpenia v sume pozostávajúcej z odmeny 1245,73 eur, režijného paušálu 81,80 eur, náhrady cestovného v sume 53,60 eur a náhrady za stratu času v sume 206,80 eur. Právny zástupca je platcom DPH preto mu priznal súd aj DPH v sume 316,29 eur podľa § 18 ods. 3 cit. vyhl. zo sumy 1581,43 eur (odmena + režijný paušál + cestovné za cestu autom + náhrada za stratu času), teda spolu 1897,72 eur + cestovné za cestu autobusom vo výške 6,50 eur, teda spolu trovy právneho zastúpenia v sume 1904,22 eur.

Ako súd uviedol vyššie, žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov konania v pomere 56%, čo predstavuje sumu 1066,36 eur (56% zo sumy 1904,22 eur) a iných trov konania pozostávajúcich z poplatku z návrhu na začatie konania, pričom žalobca uhradil poplatok v sume 205,50 eur a preto mu vznikol nárok na náhradu trov v sume 115,08 eur (56% zo sumy 205,50 eur).

Podľa § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku druhá veta súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Súd vzhľadom na osobné, rodinné a majetkové pomery žalovaného povolil mu zaplatiť peňažné plnenie, na zaplatenie ktorého bol v rozsudku zaviazaný v mesačných splátkach v sume a za podmienok uvedených vo výroku tohto rozsudku.

Čo sa týka vedľajšieho účastníka, ktorý vystupoval na strane žalovaného, jeho nárok na náhradu trov konania sa odvíja od úspechu, resp. neúspechu účastníka, na strane ktorého v konaní vystupuje.

Žalovanému, na strane ktorého vedľajší účastník v konaní vystupoval, nevznikol nárok na náhradu trov konania a teda nevznikol ani vedľajšiemu účastníkovi, preto mu súd náhradu trov konania nepriznal.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.